

 Edebiyat Defteri

Ayşeceyhan -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
4 Ekim 2022 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Sađanak Bařlar

[italik] Ne zaman mažiye dönüp de baksam
Solgun yüređimde sađanak bařlar
Gecem sırdař olsa, mehtaba aksam
Solgun yüređimde sađanak bařlar

Her hatıra bir iz yapmış yüzümde
Silsem canlanıyor dünler gözümde
Geçmiře döndüğüm sessiz gezimde
Solgun yüređimde sađanak bařlar

Gölgeler süzölür, gelir yasları
Uzanır sineme, ruhun hisleri
Yaklařırken hüznün ayak sesleri
Solgun yüređimde sađanak bařlar

Bir kırık aynada bakıp halime
Yılların akları düşer telime
Bir şeyler takılır dargın dilime
Solgun yüređimde sađanak bařlar [/italik]

Ayşe Ceyhan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98000/saganak-baslar.html>

Çiz Beni Ey Ressam

[italik] Sarmaşıklar sarmış
dört bir yanımı ressam
bu virane halimi ne diye çizeceksin
kapımın tokmağıysa
hüzün vuruyor ressam!
izin ver önce bana
maziye dönmeliyim...
tıpkı eskisi gibi
şöyle süslenmeliyim...

/
Çift kanatlı oyma kapım açılmalı bahçeme
sümbüller merhaba, demeli
menekşeler gülmeli yine
gül desenli selsebilden havuza akmalı sular
semaya doğru
şırıl şırıl fışkırmalılar
çoştukça fiskiyem
saydam su perdesine hayran
etrafında koşuşmalı çocuklar

/
Bir kızıl alev düşmeli
gün batarken o suya
ardından bir genç kız düşlerini yıkamalı
sımsıcak masum bakışları yansımaları tuvale
işte şimdi...
çizmeye başlamalı ressam!
söyle başladın mı ne?

/
Kuşlar...
parlak tüyleriyle
serbestçe uçuşan kuşlar...
rengarenk bu hayal içinde oynaşmalılar

/
Şu kafesli pencereden ve revzenden içeri
hafif bir firuze sızıvermeli
Germiyan Sokağı'nın saygın ninesi
sedirde ulu kadın edasıyla hani
elinde kirmanı yününü eğirmeli

/
Avludaki selamlığa çıkan ahşap merdivenimi
narin elleriyle silmeli evin perisi
ve
o kadife sesiyle
Kütahya'nın Pınarları'nı söylemeli...
o ses ki, yankısı geçmeli
ortası çarkıfelek
yıldız desenli yaşlı tavana

/
Çiz çizebiliyorsan bu hayülâmı ressam
haydi çiz efkârımı da! [/italik]

Ayşe Ceyhan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99981/ciz-beni-ey-ressam.html>

Hoşgeldin Dost!

[italik] her insan
ayrı bir muammadır aslında
ve sen
izin verdiği kadar çözersin
ne çok yaklaştım, dediğin anda
fersah fersah uzaktasındır
eremezsin

apayrı dünyadır etten kemikten
ne fırtınalar, poyrazlar eser de
savrulur
devdir dalgaları ruhunun
ve sen
mendireği olamazsın
nice fay hattı geçer gönlünden
ne büyük depremlerle sarsılır
kaç tel kopar
ne hasarlar görür direği
söner ışıkları
göremezsın

bazen
pınarları çağlar da
gönlünden gözüne taşar
görürsün
silebildiğin birkaç damladır
ya gerisi ?
kurutmak istersin
izin vermez
giremezsin

bir ses duyarsın bazen
fısıltı
bittim...
der gibi
gün o gün
an o andır dost!
değil miki
umut dostun koşuşunda
yetiş
boşa beklemedin bak bunca zaman
yetiş ki açmıştır kapıları
lodos ol es
erit dona çalan yüreğini
dalga kıran ol
devir devirebildiğince
şımarık dalgaları

hoş geldin dost
dal dalabildiğince sen de
huzur deryasıdır girdiğin
geldin ya...

Ayşe Ceyhan [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113405/hosgeldin-dost.html>

Üç Dev Yürek

Baharın henüz ilk günlerindendi
Minik oğlan ihtiyara söylendi:

Epeydir anamı boşladık nene!
Bekledim rüyama gelmedi yine...
Afalladı koca nene şaşırıldı
Ah! Bu oğlanla nasıl yarıştı?
Babaları şehit düşüp cephede
Ne de şanlı gömülmüştü şehirde...
Çocuklar bilemedi ya babayı
Mevlâ' m almasıydı bari anayı

Yavrular! Hadi kalkın hazırlanın
Yolumuz uzundur, çabuk davranın

Damacana ile yola çıktılar
Çocukluk ya, hemencecik bıktılar
Yolda bu kez kız çocuğu dellendi
Ardından gelen neneye seslendi:

Nene! Anam bizi sevmiyor muydu?
Koynumuz dururken dağda uyudu

Pek marazlı kadındı be ananız!
Lakin değil mi ki biz de insanız
Yalan dersem, Allah taş eder beni
İstemedem giydi o da kefeni
Sevmezdim sevmesine ananızı
Velhasıl ararım şimdi cansız...
Yaşasa alırdı bu yükü benden
"Rabbim böyle yazmış, ne gelir elden "

Köydeki koca yokuşu aştılar
Üç dev yürek, mezara yaklaştılar
Anacık baharla kucaklaşmıştı;
İki çiğdem baş ucunda açmıştı.
Minik yavrunun gözleri parladı
Sözler ninenin içini dağladı...

Ağam, anam bize çiçek göndermiş!
Meğer anacığım bizi severmiş!

İki çocuk mezara koşuştular
Ayak ucuna varıp sığıştılar
Ağlaşıp öptü çocuklar toprağı

Neden denemiyor anam kalkmayı?

Deyince yetimler nenelerine
Bir kambur daha çöktü üzerine
Kurumuş pınardan yaşlar boşandı

Etmeyin yavrular, diye yalvardı
Kalkın artık bu gün de kararmakta
Belki de yanmıştır aşım ocakta
Yetimlerim! Artık ağrıdı başım
Bu gün darılmıştır şu can yoldaşım
Ona da bıraksaydınız azıcık su
Nasil çıkarım tekrar bu yokuşu?

Diyerek sırtlandı damacanayı
Yetimler de son kez öptü anayı

Ağırdan ağırdan yola düştüler
Varır varmaz sofraya üřüřtüler
Epeyce de yorulmuşlar bu kere
Nene döřekleri yayınca yere
Kavuşmak umuduyla düşlerinde
Ellerinde uyudular çiğdemle...

İhtiyar secdede yalvarıyordu
Şehidimin hakkı için, diyordu

Kocadım...Canımda gözüm yok amma
Mevla' m, başlarından beni de alma!

Ayşe Ceyhan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113584/uc-dev-yurek.html>

Öyle hasretim ki ...

[italik] Deli bir devrandır başımda dönen
İçim kararıyor yok mu hiç ışık?
Gözyaşım gelmiyor yaş değil inen
Gözlerim düşüyor kanla karışık

Yoksun ya silindim ben de bu Yer'de
Neden duyulmuyor attığım çığlık
Hani eski günler dostlarım nerde?
Bir el uzatsalar tutsam azıcık

Bir pencere olsa maziye baksa
Rüzgar getirse de kokunu duysam
Beyaz güvercinim haber bıraksa
Okusam, sen diye sîneme koysam

Mor bulut olsan da arasan bulsan
Yağmur olup yağsan hiç aralıksız
Hani seller gibi gönlüme dolsan
Yanan yüreciğim sönse apansız

Anılar bulanık, ecelin sinsin
Düşlerin içinden çıkıp da gelsen
Sarılsam çıldırma kalbimin sesi
Nasıl da hasretim sana bir bilsen

Ayşe Ceyhan [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114042/oyle-hasretim-ki.html>

BÜLBÜL

[italik] Selam sana yaklaş, ey garip bülbül
Benim derdim büyük, sen yanar mısın?
Yüreğim kor oldu anlamıyor gül
Su serpip bağrıma, kül sarar mısın?

Gitme sakın sabret, dedi bekledim
Ayları yıllara tek tek ekledim.
Söze sadık kaldım, hiç terketmedim
Neden böyle yapmış, bir sorar mısın?

Nazlı can ağlama, kıyamam sana
Sen de hiç gülmedin sevdadan yana
Sümbül sevgi sundu, iç kana kana
Unut gülü, desem ayıplar mısın?

Kalk gidelim dostum, uzak ellere
Sığınak kuralım başka dallara
Eski defterleri atıp sellere
Yeni bir hayata, söyle var mısın? [/italik]

Ayşe Ceyhan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115204/bulbul.html>

Gittin ya!

[italik] Gittin ya kırıldı kolum kanadım
Yerle gök arası büyür de büyür
Yoklar sayfasına yazıldı adım
Yüreğin yarası büyür de büyür

Bir gece yarısı, dörde yirmi var
Yüzün ve anılar, uyutmuyorlar
Niçin daralıyor içim bu kadar?
Kandilin karası büyür de büyür

Ardına takıldım sonsuz bir düşün
Sessizce gelip de beni örtüşün
Kondurup buseyi mahzun gülüşün
Hazin hatırası büyür de büyür [/italik]

Ayşe Ceyhan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115448/gittin-ya.html>

İnadına inadına

Bu gün bir gariplik çöktü içime
yetimlik gibi ne bileyim öylesine...
sarılıvermek geldi ansızın
yaşlıca adamın birine
duruşunu sana benzettim...
seyrettim
inadına inadına

Kış bastırdı iyiden iyiye
bacalar duman dumana
tüten sobamızı hatırladım
koca bir soluk çektim
sen kottun sanki
nefesledim
inadına inadına

Elimde bir file sebze
komşunun kapısını çaldım
uzattım
şaşırdı
güldü
utandı
öyle bir bakış fırlattı ki
sana bakar gibi
sen oldum sanki
sustum
inadına inadına

Ne çok severdin tarhanayı
her sofrada olsun isterdin
sana özel pişirdim bu gün
daldırdım kaşığı
seni içer gibi
saldırdım
inadına inadına

Babaların en kralıydın
bir bakışın yetiverirdi
susar kalırdık arpacı kumrusu gibi
keyfin yerindeyse
değmen neşemize
atlı karıncam olurdun
adam asmaca oynardık seninle
derslerimden, sırlarımdan sorardın bana
kızdırırdın
İnadına inadına

Çiçeklerin vardı senin
ne çok...
sarı papatyalar, erguvanlar
sardunyalar dal dal açardı
şebboy kokar gül kokardı bahçemiz.
sanırdım benden çok seversin onları
koparırdım
inadına inadına

Gittin ya!
bir ben kalmamışım yetim
komşular mahsun
çiçekler neşesiz
boyunlar bükük

kaç senelik matem ki bu
bulutlar kapkara
hıçkırır
inadına inadına

Ayşe Ceyhan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115710/inadina-inadina.html>

Sen Deniz Bakışım!

[italik] Sen
güven sokağımın
en nadide köşesi
gönül pınarımınsa
vazgeçilmeyen sesi
Sen
umuda yolculuk
bir vefa bahçesinde
sıcacık bir nefessin
yüreğimin içinde
Sen
deniz bakışım
babam gülüşüm
Ey
zaman yoksulum
akrebi kır gel!
kır ki günü paylaşalım doya doya
sonra dünü yâd edelim
bir salıncak kur
ve salla
uçur daha da
daha da yukarıya
/
Bugün niyeti bozdum bilesin
utanmayacağım...
ne varsa içimde seni anlatan
sevgiden, özlemden yana
mısra mısra kalemim döndüğünce
rüzgar olup gönlüne savuracağım
/
Yürümek istiyorum seninle şimdi
çift geçişi men ettiğin mekandan
"Sevda Yolu" yapmışlar ismini
değişmiş bu şehir hayli
bakmıyorlar vara yoğa camlardan
mırıldanırken şöyle bir acem faslı
elini omzuma da koyduracağım
sırf kızları kandırmaca can abim
muziplik olsun diye hani
yanağına da bir buse konduracağım...
/
Bir başkadır
Hisar Kalesi' nde gün batımı
türküsünü özlemiş olsa gerek
asmış bağına da sancağını
bak bizi bekliyor gülümseyerek
yorma Döner Gazino'yu yeter
kovalamayı bırak yıkılacak
al dürbünü Tugay'ı seyredelim
biraz sonra düşlerimiz uçacak
/
Şu durak!
garip bir sızdır içimde kalan...
hatırlar mısın yıllar önce
geliyorum demiştin de
gecikmişti arabam...
sen yeni mezundun fakülteden
girmemiştin henüz bir işe ...

ben yeni bir kavuşma hayaliyle sınırsızdım
Kütahya'm da zalim soğuk merhaba derken
seni gördüğümde direk dibinde
dokunsalar o an ağlayacaktım...
duraktaki hayalin gelir gözüme
oturur yüreğimin orta yerine
içim kanar, kopar bir şeyler
dökülür can gibi, kardeşlik gibi mi ne?
akar gözyaşlarım süzülür ta içime ...
demiştin neden
kirpiğin donası bekledin de
girivermedin şuracıkta kahveye?
Bulanmıştı bir anda deniz bakışların
"çay içmeden girilmez ki gülüm!"
saçaklardaki buzlar misali keskin
ruhumun içine inerken sesin
bense hazin manzaraya sebebin
orada öylece kalakalmıştım...

/
Bugün senin de düşlerin gerçek
mutlu bir yuvan da var benim gibi
gel gör ki bir adımlık mesafede
sen emeğin sıkıca yoğrulduğu
nakış nakış çini olduğu yerde
bense ayrı bir hengâme içinde
uygun vuslat zamanları beklerken
yitip gidecek ömrümüz de
heyhat!
doymadık
doyamadan öleceğiz birbirimize...

Ayşe Ceyhan [/italik] [italik] [italik] [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116218/sen-deniz-bakislim.html>

Sormayın!

[italik] Bir siyah geceydi
düşlerinin katili...
ay ki kör yıllara saklanmıştı
minicik masumun elleri
havada öylece açık kalmıştı
sormayın ona şimdi
aydınlık sabahları
namlular güneşini
gün doğmadan vurdular
yeşeren zümrüt bakışların
umudunu çöllere savurdular...
Ayşe Ceyhan [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117806/sormayin.html>

Paylaş Çocuk!

Uyan çocuk!
Bu gün hava güzel
kalk dolaş
fırlat at içinde
ne kadar gam varsa çocuksu
sonra gel paylaş
paylaş her şeyini benimle
neşenden isterim çocuk
gülüşünü ver ilkin
masum bakışlarından almalıyım
hadi yaklaş
çocuk saflığından
koparmalıyım azıcık
akını ver bana nolur kalbinin
düşlerininse pembesini
çıkarsız sevmelerin lazım illâ
umutla bakabilmeliyim uzağa
gözlerini de istiyorum bu yüzden
dur çocuk kaçma!
sakın korkma
azalır sanmayasın sendeki
çoğalır tohum misali
ne mi vereceğim karşılığında
sen bahşedersen güzelliklerini
iyi bir gelecek sunacağım bil ki sana
paylaştın mı ne'n varsa benle?
ne çabuk ve cömertçe!
aç kollarını şimdi çocuk
daha aç
gel yaklaş
aydınlık günler var artık
kucaklaş...

Ayşe Ceyhan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118097/paylas-cocuk.html>

Sakin Bir Daha Yapma!

Bugün cama çıkmadın
deniz mavisi gözlerin
parlamadı gözlüğünün altından
sıcak bakışların ısıtamadı
içimin zemheri ayazını
gülümseyemedin
göremedim bu yüzden
tatlı gamzeni
okuyamadım dudaklarından
hayırlı işler, deyişini
hissedemedim
dualar edişini ardımdan

ağır ağır yürüdüm
mahsus...
dönüp dönüp baktım
aralanmadı perden
bir an her şey durdu
bilemedim
bir şeyler düştü
sen koştun sanki içimden...

Döndüm
dayanamadım
sor hadi sor! Neden?

Komşum!
Ne olur esirgeme benden
her sabah doğuşunun
nazik kanıtını
böyle şakalar yapma
lütfen
korkutma
Havva Teyzem...

Ayşe Ceyhan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118939/sakin-bir-daha-yapma.html>

Fırtına

[italik]

sebepsiz bir fırtına içimde

alabora oluverir gemim

gençliğim döner

masum bir çocuk ağlar zihnimde

ağlama diyemem

doya doya ağla çocuk

benim yerime de... [/italik]

Ayşe Ceyhan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119236/firtina.html>

Bir Kadın Eli Lâzım İllâ!

[italik]

sırlar döküldü gözyaşlarıyla toprağa
o ki ketum...
hayaller serpildi peşi sıra
soy ki masum...
bir kadın eli lazım illa deyiverdi ansızın
kuruyan begonyayı sularken
bir kadın eli lazım diye seslendi
duvarda asılı kadın yeniden
elinde eskimiş bir sarı bez
sararmış anıları sildi bu kez
susturmak istercesine kapattı
gülümseyen yakıcı, hınzır dudakları
öyle bir bakış fırlattı ki
yüreği kökünden koparırcasına
gözleriyle haykırıyordu bu defa
salıver maziyi bırak kaçabildiğince kaç
gözleri okuyordu nakaratı adeta
yorgun kalbin aç, sevgiye muhtaç
öptü defalarca resmi susturasıya
suladıkça suladı mahzun yeşilini pınarlarıyla
ismi hicran sonu hüsrandı aşkının ya
el attı yorgun karyolaya bezi bırakıp
bilmem kaç yıllık düşlerle yalnız ve kırık
anılar koktu ahşabından elemli
bir meltem esiverdi o anda ılık ılık
yeniden anılar canlandı boz bulanık, nemli
yine saplandı aynı sancı sol yanına
yine saplandı yâr kanatırcasına...
kırgın elleriyle koyduğu plakta
takılı kaldı hüzzam faslı
hani ya ağır işitirdin be mübarek
yetişesiye çınladı da çınladı

göl yağını eller sürünür, çatlasa bülbül...

çatladı bülbül be kadın!

inadına mı söylüyorsun mahsus!

çatlamadık yanı mı kaldı ruhumun sus!

kalk koca adam diyordu hala hicran

kalk ve yaslan...

bir kadın eli lazım sana

dağıttığım gönlünü toparlamaya...

bir kadın eli lazım illa...

[/italik]

Ayşe Ceyhan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119696/bir-kadin-eli-l-zim-ill.html>

Can Dayanır mı?

Oy dađlar! Oy! Kara haberin geldi
Zehirmiş dumanın ciğerim deldi
Feryâdımla ahım göğe yükseldi

Yaslandım duvara han dayanır mı?
Böylesi habere can dayanır mı?

Şu gönül kuşunu kandıramadım
Ağımı şerbete bandıramadım.
Yandı da yüreğim söndüremedim.

Böylesi sevdaya har dayanır mı?
Söyleyin ağalar yar dayanır mı?

Vuslata ermeden aldın onu yer
Koklayamadan ben sardıysan eđer
Bu haz da senin nasibinmiş meğer

Böylesi nasibe yer dayanır mı?
Yanıyor içerim er dayanır mı?

Bir mektup gönderdim saklasın demiş
Bunu bana mı, bana mı söylemiş!
Bunca yıl yarini hiç mi bilmemiş

İzini görmeyen göz dayanır mı?
Acımı yazmaya söz dayanır mı?

Vedalaşırken yer gök karardı
İçimi bir kasvet, bir korku sardı
Giderken bana bir bakışı vardı

Böylesi bakışa yaş dayanır mı?
Kirpiğin üstünde kaş dayanır mı?

Yiđidim eller üstünde gidiyor
Hocalar sessizlik sessizlik diyor
Belli ki melekler dua ediyor

Bağrıma bastığım taş dayanır mı?
Dizine yaslanan baş dayanır mı?

Nasıl da bırakıp gittin yar beni
Bitirmeden daha ördüğüm yeni
Ne zaman, ne de tez giydin kefeni

Boynuma geçirsem ağ dayanır mı?
Benim feryadıma dağ dayanır mı?

Ayşe CEYHAN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/119873/can-dayanir-mi.html>

Anneler de beceremez bazen...

[italik] niçin böyle gizemli durursun
umudum, göz nurum...
girmek isterim içeriye
beceremem
bilir misin kahrolurum...

uçmak isterim seninle
ne zaman tutunsam ruhunun kanadından
öylesine naif ki
bir korku sarar kelebeğim
kırarım diye...
her denemem yenilgime bir çarpı ekler
her çarpıda
kaybolurum...

doğruların var senin
hayata dair
ters geliyor bu alacakaranlık dünya
ve baştan başa saran
olmaz olası riya...
yıkamak istersin bilirim
bir uçtan bir uca
hedeflerin bembeyaz
hayallerinse sınırsız...
gözlerine yansır
berrak
duruca...
bakarım baktıkça ta içine
aydınlık
öylesine engin ki
erişemem bir tanem
yalnızca
yorulurum... [/italik]

Ayşe CEYHAN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/120132/anneler-de-beceremez-bazen.html>

Gaye ve Çizgi

[italik] Varlığın hayat veriyor bana
çorak topraklara sızan su gibi
bu gelgitlerle dolu yalan dünyada
sen inadına yalın
inadına doğru bir çizgi...
bazen huzurun anahtarı
bazen de umudun gözleri...
kimsin nesen düş müsün bilmem
hiç görmedim ki seni
bilirim ne zaman içim acısa
yüreğime dokunur ellerin

bir ten de giydirmedim sana ben
toprağım kadar güçlü
güneşim kadar sıcak
denizlerim kadar sakın
dağlarım kadar güvenli durmalısın.
insan diyemem, bilmiyorum
bir gaye peşinde oradan oraya
uçup giden bir martı
kim bilir güvercin olmalısın...

ses ver...

duymalıyım !

bir canın olmalı

nerelerde atar bilmem

fakat ölürse sahilime vurmali... [/italik]

Ayşe Ceyhan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/124023/gaye-ve-cizgi.html>

ANNE!

Hasretim alev alev, ruhum üşüyor niye?

Senin de gözlerine hüçün dolar mı anne?

Her hatıra canlanıp, dillenip her saniye

Sarılıp kollarına sonra solar mı anne?

Gök maviyi unutup, tek kızıla boyanır

Hasret bağırını keser, can evine dayanır

Sanki düş sandalından, minik bir can uyanır

Sızan gözyaşlarını bir bir siler mi anne?

Rüzgâr ki uğul uğul mor dağlardan seslenir

Bulutlar mı, çağrıya onlar dahi hislenir

Gördüm ki fidan bile anasına yaslanır

Bir sestî, yardı geçti, daha deler mi anne?

Pınardaki hayalim iç çekerek ağlarken

Suya vuran yankısı yüreğini dağlarken

O sûret seni öyle saatlerce eğlerken

Göremeyen kör gurbet beni salar mı anne?

Ayşe Ceyhan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/124503/anne.html>

Bense Dönülmez Bir Kuytu Handayım

[italik] Bir hayatın gölgesinde salınırken
gül kurusu hayaller
özlemlerin artacak beklediğin yerde
her gördüğün simayı ben sanacaksın
için titreyecek umutla
bakışların üşür, donar belki de
bense dönülmez bir kuytu handayım

Ne nihâvent ne sabâ avutur seni
tek yankısı aksedecek seslenişimin
nerdesin? diyeceksin sessizce
yarım kalan her mevzu beyhude dolanacak
savurup sözlerini rüzgara
yönünü ışığa boş yere döneceksin
güneş görmez, ay ki pular belki de
bense dönülmez bir kuytu handayım

Tek dostumdu diyeceksin
semaya bakıp mahzun
biran alışmışlığına güceneceksin
özlemin ikliminden düşen birkaç damlayı
gün süzülüp geceye dalarken usul usul
elinin tersi ile gizlice sileceksin
yalnızlığın büyür, boğar belki de
bense dönülmez bir kuytu handayım

Daha diyeceksin birtanem
daha ne umutlar büyütecektik
sahi kaç mevsimden geçecektik birlikte
ve bembeyaz olacaktı rengimiz
açılmadık sayfamız vardı henüz
kim bilir kaç sözcük tüketecektik
şimdi kalem ağlar, susar belki de
bense dönülmez bir kuytu handayım

Bekle ya
söz veremem aralanırsa perde
Mevlâ'm izin verirse duanın hürmetine
demlenirken hasreti eklemişsen üstüne
bir demli çay içmeye rüyana geleceğim
sadece bir düş hani
göç sonrası veda de
toprağın sakladığı malum kayıp şehrim
alnına son buseyi kondurup döneceğim
sırrımı söyleyemem sorma, nasılsın deme
bil ki dönülmez bir kuytu handayım...

Ayşe Ceyhan

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/140935/bense-donulmez-bir-kuytu-handayim.html>

Babam

[italik] Yine boynum büktüm yine sızlandım
Bu derin yaramı kim sarsın babam ?
Bedenim tükendi ruha gizlendim
Sen yoksun sırrıma kim ersin babam ?

Acım konaklarken herkes kaçıyor
Bu gidişler bir bir oyuk açıyor
Kalbura benzedi gönül geçiyor
Kurşun mu siktılar kim sorsun babam ?

Kor taşın altına koydum elimi
Dayandım dayandım tuttum dilimi
Ben dost bildim gelen düşman seli mi ?
Yıkıldı kaleler kim örsün babam ?

Ocakta köz handa bir öz mü kaldı ?
Oynandı oyunlar dansöz mü kaldı ?
Söyledim hakime can söz mü kaldı ?
Zalimi diyardan kim sürsün babam ?

Ayşe Ceyhan [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/145446/babam.html>

Deniz

[italik] Çok zaman oldu
tabanlarım sahili dövmeyle
ve çoktandır martıları selamlamadım
besbelli küsmüşler
cevapsız çığlıklarım
ya da unutmüşler görüşmeyeli
dalgalar yorgun
demek ki çok
gelip gitmişler
denizim sırt dönüyor
mor halkalar beliriyor zaman zaman
ninnilerimi duymadığından
uyuyamamış anlaşılan

Sahilim
anlatayım
hele bir dinleyiniz
ne diye uğramamış
öğrenin Aliye' niz

Güzel bir sabah durakta
sevdiceğim ve ben
gül goncamız Elif
Elif ki ümitlerimiz
ve oğul balımız Emre'mizden
kısacası düşlerimizden söz ediyorken
hele de Karşıyaka'nın nabzı
çılginca atıyorken
martılar
martılar ve deniz
dinleyiniz
güneşim ansızın yığılıverdi
düşlerimiz kaldıkları yerde dondular
feryadımdan
ölüm bile ürperdi

Ecel ürperdi sesimden
belli ki acıdı
yürek ölmesin yakarışıma
esnaf saf saf katıldı
esnaf ki
her gün selamıyla şenlenir
deniz
bilmez misin ki
Zekeriyya'm geminin uğradığı
her liman
ve her gönülde devleşir
iyilik ve merhamet onun hasında
öyle bir kucak vermiş ki Allah
dünyayı sarar her nasılsa

Martılar martılar
bilmem kaç gece
umut neşterin ucunda
ve ben yoğun bakım odasının kapısında
saatin tunç ciğerinden duvarda
duru, tiz ses koptu kavuştu da nidama
zaman zaman boş gözlerle pencere camında
el açtığım duaya katılınız diye
sizden gelecek bir tık tık bekledim

Şükür ki
güneşim tekleyen kalbine inat
bugün hala ayakta
küsüratı tükettik ama küsmedik hayata
dört elle sarıldık
donan düşlerimizi yeniden ısıttık da

Bu günse sizinle sevincimizi
paylaşmaya geldik
sahilinizde tüm kente
sevdamızı haykırmaya geldik

Martılar
ne duruyorsunuz daha
haydi sevinç çığlıklarımızı paylaşın
deniz
şenliğimiz var
bu kez sana ninni değil
yaşam türküsü dinleteceğiz
balıklar
katılın dansımıza siz de oynaşın
bu gün bu sahilde eğleneceğiz

Ayşe Ceyhan [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/145742/deniz.html>

Aylardan Eylül

Aylardan Eylül
günlerden sen
umut yağıyordu gönlümün
en bakir tepelerine
bekleniyordun
vuslatın en güzeliydin belli ki
geçmek bilmiyordu zaman
zaman sabır duvarımda tembel at
en uzun gecemi yaşıyordum

Tan yeri ağarırken
ağrıların en güzeli oluyordun
ne bir gün geç
ne bir gün erken
tam vaktinde gelecektin belli ki
alaca kanat takıyordum yüreğime
kan ter içinde dualar ediyordum
Meryem' in dalıydı sanki tutunduğum
tutundukça sana yaklaşıyordum

güneşin doğuşunu bekler gibi
inim inim
tattığım bir hazdı annelik
annelik
bu hazda kaybolmaktı

Aylardan eylül
günlerden sen
beyazlar içinde pür neşe
şarkı söylüyordu birkaç melek
dört döşek ötede bir kadın
feryatlar atıyordu ardı kesilmez
bense bu seslerin garip ahengiyle
kalbimi dinliyordum
en ulvi ritmini vuruyordu

-. - -
rahatlıyordum
sonra bir fırtına esiyordu ruhumda
ya kaybedersem koklayamadan
bir yudum sütüm
değmeden dudaklarına
kadife tenine dokunmadan ellerim
ellerim ana olamadan
ellerim ana olamadan daha

Sırası değildi bu gelgitlerin
anladım ki seninle doğuyordum
sevencimdi acemi ellerimde ağlayan
gözlerinde gözlerimi görüyordum
pembe patikler giydiriyordum
üşüyen düşlerime
Düşlerime gülüşler seriyordum

Aylardan eylül
günlerden sen
güller döküyordum
gönlümün kehribar yollarına
düşlerime gülüşler seriyordum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/146491/aylardan-eylul.html>

Ötesi Teferruat!

Şey ...abla dedi çocuk
duymadım gerisini
gözleri anlattı daha çok
ruhundaki darbeyi
mavi ve dalgalı gözleri
ötesi teferruat...

iflas...
dedi çocuk
duymadım gerisini
yakışmadı diline
gözleri anlattı daha çok
mavi benekli gözleri
ötesi teferruat...

bayramlık...
dedi çocuk
bana değil
kardeşimin o cici bedenine
kızdı
sustu
sicim sicim yaşlar döküldü
minicik ellerine

mühür...
dedi çocuk
baktı uzun uzun
utandım...
sorgulandım...
bakamadım gözlerine

çocuktu
bayramdı
ötesi teferruat...

Ayşe Ceyhan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/152935/otesi-teferruat.html>

Zeliha

Bir köy öğretmeni idi Zeliha
Kuş uçmaz
Kervan geçmez
Kurak gönüllerin rüyası
Ha çıktı
Ha çıkacak derken
Ona vurmuştu
En çetininden
Cehalet savaşının ilk kurası

Bir tufan
Bir tipi
Ayaz...
Nasıl da işledi iliklerine
Oysa yaz günlerinde
İçtiği ayrandan tanırdı ancak
Saldırıyordu karakiş arsızca
O ki!
Sırça sarayların narin çocuğu
O ki!
Annesinin nazlı kızı Zeliha

Minikler göründü rengârenk
Cıvıl cıvıl yankılandı sesleri
Isınıverdi bir anda bedeni
Ayazmış, tipiymiş, tufanmış
Umurunda değildi hiçbir engel
Bilgi dolu, hayat dolu
Ve sevgi doluydu
Tıka basa heybesi

Filizler getirdik diyordu analar
Mahzun bakışlarıyla
Senin yüreğin sulak
Ek bunları uçsuz bucaksız
Gönül tarlana
Besle , büyüt engin dağarcığıyla
Çürütmeden , incitmeden , ezmeden
Boy boy kök salsınlar yurduma

Sana elmaslar getirdik diyordu
Babalar haşin bakışlarıyla
Yont, işle, ver şeklini
Ustası sensin
Kırmadan
Parçalamadan
Etmeden ziyan
Bil ki bu topraklarda
Beklenen sendin
Işık sendin
Yarın sendin Zeliha

Giydi sabır kaftanını sımsıcak
Okşadı güneş gözlü
Minik gül simaları...
Sundu heybesindekileri
Kucak kucak

Yürüyordu
Kadife tene bürünmüş
Çelik adımlar

Yürüyordu
Dev gibi umutları taşıyan
Yürüyordu
Yılmadan...
Yılmadan...

Ayşe Ceyhan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/168009/zeliha.html>

Topraktan Adamlar

Bir çiğnem buluttum önce
Yıldızların saçlarını tarayan
Güneşi gözlerimde uyuttum
Başıma gelenler yalnızca ondan...

Ateştiler topraktan adamlar
Savurup ite kaka ağlattılar
Aba gibi elleri vardı vuran
Ve siyah kıyıcı bakışları
Tek celsede hayattan koparan...

Gözlerim yok şimdi bilesin
Dişlerim var yerine
Soğuk soğuk ve keskin bakan

Gözlerimi bul bana anne!
Güneşi yeniden yatırmak için...

Göl kuşunun sırtını istiyorum
Ve gölgemi görmek eğilip suda
Haydi bir ninni söyle anne!
Uyumak istiyorum unutmak için
Kaybolmalıyım suya baka baka...

Ayşe Ceyhan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/188726/topraktan-adamlar.html>

Kapat Gözlerini Züleyha

Bir hüzün daha düşer yalnızlığına
aynalar ki
kırılmaya görsün...

Gece
uzun ve ayaz
kör karanlıkta büyür sevdaların
yine titrer ay ışığı gözlerin
o kedere adanmış her dem kırılğan
ve hazin sesin...

Yüreğin dargın
yüreğin aynı türküyü çığırır
No' laydı sevdiğine varaydı
Varsın kanayaydı ipek elleri
Bir kere gülüne dokunaydı
No' laydı sevdiğiyile solaydı

Gece
yağmur yağıyor ince ince
bu sıtma bir isyan nöbeti
bu telaş özelemlerin belki de
ya bu kına!
Esaretinin gölgesi mi ellerinde?

Boşver...
Kapat gözlerini Züleyha
Ve hicranına söyle sussun!

Gece muammaysa
ve sabahlar doğamıyorsa sana
akıver usul usul yollarına
seni bekler düş kentleri
seni bekler gökyüzünde Süreyya...
ak yine şiirlerin misali sessizce
bu kez ağlatmasın mısraların
kınalı ellerin doldurmasın ummanı
bırak da kuytularında saklansın yorgun sırlar
ve dağların etekleri kanarken serin suya
Senin gözyaşlarındır bilinmesin Züleyha

Ayşe Ceyhan

Başarılı çalışmalarıyla gurur duyduğum hemşehrim şair kardeşim Züleyha Özbay Bilgiç'e ithafen kalem aldığım yürek sesimdir..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/315559/kapat-gozlerini-zuleyha.html>

KUZEYİN AYAZI

İçimde ağıtlara gebe çığlıklar
Ben ki kuzeyin ayazı
Yıkık duvarların arsız gölgesi...
Sesim seni çağırırken bu gece
Pervasız suallerle gel
Sürgün korkuları söküp derinden
Hesabı yapılmamış günahlarla gel..

Beklediğin dost selamı kazınsın
İsmine mihlanmış yitik mısraya
Münzevi bir güvercin busesi
Acıyan, kanayan yanlarına

Hayatı düşerken öğrenen çocuk!
Büyüme için ağlaman gerek
Bak gözlerime su misali
Demlediğim çilekeş avuntusu
Avuçlarım sana yatak bu gece
Ölüm karışmadan hülyalarına
Ağla şimdi ağla dilediğince...
Büyümen gerek şafak doğmadan
Gün bu gün
An o an
Devler uykudan uyanmadan
Vakit yeniden doğma vakti...

[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/924973/kuzeyin-ayazi.html>

Evlât!

İstanbul' um
İlk göz ağrım
İnce sızım
Özlemim...

Yosun gözlerinden öpemediğim
Bir damla yaşını silemediğim
Bin ıhlamur ağacı feda iken
Bir fincan demleyip içiremediğim
Nazlıcanım , tunç yüreğim
Servetim...

Sensiz bir kahvaltı sofrasında
Düğüm düğümüm...
Sana uzanamayan ellere
Varamayan dizlere eyvah
Bakışlarım münzeviye eş
Evlât!
Bu gün ne kadar da dipsizim...

Arala...
Kimbilir tık tık diyen
Bir martının gagasından
Duam girer
Sayfalarca sana yazılıp
İcimde sakladığım şiirlerim
Mahsunluğum
Bir buse olur konuverir
Pencerenden içeri..

Say ki
Bin yıllık uykudadır şimdi İstanbul
Ve sen güldüğünde uyanır
Diyor ya şair
"Bu kadar güzel olmasaydın.
Güzelliğin, bana yalnızlığımı hatırlatıyor"
Değil be kuzum
O kadar da değil
Senin kadar güzel değil İstanbul
Bir masum bakışın kadar değil...

Sana umudu getirmek isterdim
Bir anne sıcaklığında buram buram
Dünyayı yoluna sermek isterdim
Pamuk ayaklarına, dikensiz.
Kocaman kollarım olsun isterdim mesela...
Gerildiğimde kim varsa canını acıtan
Hepten çarpıp yıkılacağı kollarım ...
Ve ben çiçeğim, dağ yüreğin
Şu an özleminle eridim miniciğim...

Koşamadığım Ey!!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/996677/evl-t.html>

GİDİYORUM

Ey divane sevdamı süründüren sevgili
Gönlü viran eden hem barındıran sevgili
Beni tek nazarınla avunduran sevgili
.....Sen kazandın diyerek ilan edip pes/imi
.....Vuslatın rüyasını delip de gidiyorum

Hasretin alev alev öyle tütüğü yerde
Kıyıcı bakışların derdest ettiği yerde
Şimdi böyle perişan sözün bittiği yerde
..... Beyhude tükettiğim kırılgan son nefesimi
..... Bir vedaya yükleyip alıp da gidiyorum

Gidiyorum sevgili, sensizliğin iline
Benden de selam söyle, selam olsun gülüne
Sen bir aşk deryasına bense hüznün seline
.....Döküp ücrâ köşede salıverip yasımı
.....Gecenin zifirine dalıp da gidiyorum.[italik]

Ayşe Ceyhan DÜZGÜN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1148178/gidiyorum.html>

Annem

annem bir bal arısıydı
bir güz yetimiydi tütün mevsiminde aç biilaç
dili bal yapardı yüreği bal
gülerken bakarken çırpınırken
beş gözü vardı her birimize
doğardı güneş misali
tek gözlü bir evde beş gözlü annem...

bir dağ yoluydu
çakır dikenlerden sığındığım
gece min ışığıydı çocuk gözümün avunduğu

tüten bacamızdı annem
ısınan nefesimiz
doyan karnımız
ekmegimin köşesiydi annem
canımın kösesi.

bayramlığımı annem başucuma astığım
uyanamayan yüzüm
düğmesi dikilmiş yakam önlüğüm
elma kokulu silgimdi doyamadığım
kanayan d'izim
ağl'ayan g'özüm
m'en'd'ilimdi annem...

bir tenefüs sesiydi
koşup sarmaştığım
çocuk telâşımı annem
tekini yollarda bıraktığım...

annem çorak toprakları emziren
yadelerde bir yağmur bulutuydu
topraktı annem
gücü yetenin savurduğu.

direnişti , direnemeşti...

adını soruyor şimdilerde bana

ah benim bilenim , bilemeyenim
sırdaşım
sabır taşım
gurbetim
çılgılığım gönül sızım
cennetim
söyle şimdi söyle
sana hangi adını söyleyeyim...

Ayşe Ceyhan Düzgün

Resim: Katie m. Berggen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1408791/annem.html>